

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? - CARPE DIEM!

ĀEtrtek, 07 zĀĀ™Ā- 2017

VĀ•era ráno jsem zaĀ¼ila - vidĀ¼la - fotila - takovou smutnou vĀ¼c... šla jsem se se se a to vĀ¼dy i nesu do kontejneru smetí... a tam, ke kontejneru, asi nĀ¼kdo z vedlejšího vchodu vyhodil pytle s obleĀ•ením. UĀ¼ to tam leĀ¼elo rozhrabanĀ¼ jak si bezdomovci vybírali. Kus dál leĀ¼ely i nĀ¼jaké papíry, jak jsem vidĀ¼la, byly z nemocnice. Bylo tam rozházeno tĀ¼ch rĀ¼zných dokladĀ¼ víc...

V kontejneru samém byly i fotky, kníĀ¼ky, rĀ¼zné potĀ¼meby z koupelny, atd. Jeden papír, jasnĀ¼ z nemocnice, jsem zvedla podívala se - byla to lékaĀ¼ská zpráva z konce loĀ¼ského roku - nĀ¼jaká hodnĀ¼ stará paní, pĀ¼esně uĀ¼ si nepamatuju, a pĀ¼es devadesát - mĀ¼la zlomený krĀ¼ek stehenní kosti.. (Tehle úraz patĀ¼í k jedné z nejĀ¼astĀ¼jších a zároveň nejobĀ¼vanĀ¼jších komplikací osteoporózy. Pro staré lidi je to úraz fatální.) Ta rozhrabaná hromádka byla strašnĀ¼ smutná. Podvazkový pas, takový, jaký se nosil snad pĀ¼ed sto léty, staré, sice Ā¼isté, ale hodnĀ¼ ošuntĀ¼lé obleĀ¼ení. A úplnĀ¼ nejbliĀ¼ leĀ¼ely její zuby. PochopitelnĀ¼, ty tĀ¼metí, "skleniĀ¼kový". A já si uvĀ¼domila, šílenĀ¼ jednoduché - vyprázdníš pár šuplíkĀ¼ - pĀ¼idáš vĀ¼ci z noĀ¼ního stolku... pár drobností - a je konec. Co po ní zĀ¼stalo? Zrovna šla kolem maminka s malým dĀ¼tem do školky. A já si uvĀ¼domila tu prchavost.. d@niela